סרט ★ סרט ★ סרט

בעריכת נעמי גולן

גיבורי "מותק של חיים" מציצים מבעד לאשנב של הקראוון המתפרק שרכש אבי המשפחה. "זה יהיה המפתח שלי אל העצמאות הכלכלית" הוא מבטיח, מהבעות פניהם ניכר שהם יודעים כי הוא מפנטז...

"מותק של חיים" או "החיים בזבל"?

כשנות ה־60 כינו אותם "סרטי כיוד המסבה". ("מוצאי שבת ובוקר יום א'", "טיפה של דבש", "דארלינג", "הבט אחורה בזעם" ורבים אחרים).

היו אלה סרטים זולים של ועל מעמד העובדים. סרטים שמרדו במוסכמה הבורגנית שרק האריסטוקרטיה והמעמדות העליונים ראויים להופיע ברצינות בקולנוע ובתיאטרון.

לפתע ראינו נהגים ומובטלים, מלצריות וחבניות - נתפקידים מרכזיים בקולנוע.

המהפך ההוא - הפך לעובדה קיימת, ומאחר שכל כך הצליח - נעלמו "סרטי כיוד המסבה" מן המסכים ופינו את מקומם לדרמות בלשיות ולתיאור "הזוהר" המזויף של רונמניות, זמרי פופ, צלמי אופנה ודומיהם (ראה "יצרים" של אנתוניוני).

הסרט "מותק של חיים" קושב את השראתו מהז'אנר של "כיוד המסבה" אבל הוא נטול המסר החברתי הזועם, שאיפיין אותם.

הבמאי שגם כתב את התסריט, מריק לי (שזכה לפני־כמה שנים להצלחה גדולה עם סרטו "תקוות גדולות" על פי דיקנס) בא לספר שוב את סיפורה של משפחה ממעמד הפועלים, כשם שעשה בסרטו הראשון "רגעים קדרים".

יש הרבה אירוניה בשמו של הסרט. ב"מותק של חיים" אין הרבה רגעים של מתיקות.

מעשה באב טבח ראשי במזרח גרוזל, באם שהיא זבנית חתנות לבנדי ילדים ובשתי התאומות הג'ינג'יות שלהן, המתלבטות בבעיות של גיל ההתבגרות.

החיים, כאמור, נטולי כל שמחה ועונג. האב הטבח שונא את עבודתו וחולם להעשות עצמאי ולפתוח מסעדה משלו. כסף להגשמת החלום - אין לו, ולכן הוא משקיע את חסכונותיו הדלים ברכישת קראוון רקוב למחצה שמישהו פעם כיקושק למכירה "פיש אנ' צ'יפס". בסופי השבוע, הוא אומר לאשתו החמומה מן הבוהזה המשוגע, ישקיע את הקראוון ויום אחד יתפסר "היפהר לקסיטליסט".

האשה, למרות שניזונות העבר של בעליו, משלימה בבגרות עם התקפי השכרות שלו, באהבה בעצמה נפשית מרשימה גם באכזבות שהנחילו לה התאומות. מזמן לא ראינו בגות אמיתות כל כך בקולנוע. ואמת, "סופרבר", קצוצות שיער, בעלת יד זהב, מתעקשת להתפרנס כ"אינסטלטור" יש לה יד זהב וגישה בוהזה למקצועות גברים. האם מנסה להאכיל ולבסוף מבינה ומשלימה - אם השדרכות הופעת את בתה למאורעות - שיהיה.

גרועה יותר מנת חלקה ביחסיה עם התאומה השניה. כאן יש לנו עסק עם אנורקסית, שזוללת בלילות מזוודה מלאה חטיפים וממתקים ולאחר מכן מכריחה את עצמה להקיא את כולם. נערה המשוכנעת שהיא מכוערת ודחוה ועושה את המקסימום כדי להרגיז ולדחות את הזולת. מסרבת להסתרק, הולכת בבגדים "משלומפרים", מסרבת לסעוד עם כולם ליד השולחן ("כי הם רוצחים, אוכלים "כשר נבלות" בשעה שהיא - צמחונית, שהחליטה לגאול את העולם בשם אידיאות פוליטיות שבעצמה איננה מבינה).

השחקנית המגלמת את הדמות - מגישה משחק מבריק ויוצא דופן. עם כל הסניורות, כולל ה"סיקים" בפנים, ההתגרדויות, ההעוויות והפוזה המעליבה, תוקפנות־מתגוננת, של בני נעורים שדחקו את עצמם למצב הבלתי אפשרי הזה, המוכר לרבים שמגדלים בני תשומרת בביתם.

וישנו גם ידיד המשפחה, שמן, מכוער, נוגע ללב, שגם לו יש חלום: לפתוח מסעדה צרפתית אגינה כלב שכונת הפועלים שפרס לצ'יפס הגיע - לא מוכנה לסעום דבר. הידיד משקיע במסעדה את כל לבו, נפשו ומאודו, בנוסף לכספו - וכמובן מתאכזב בגדול. איש לא פוקד את "ניו רברייך" ("אין תרטות", כשם השיר המפורסם ביותר שלש אדית פיאף, המזרת הצרפתיה הגדולה, ובתקף של ייאוש, אחרי חיסול בקבוק יין צרפתי, הוא שובר, מנתץ והורס את כל הדקורציה של "הביסטרו" שכל כך עמל בהתקנתה.

חלומות קטנים, אכזבות קטנות, חיים מוחמצים של אנשים נטולי אמצעים, ניתוח אחד ומכון של מערך היחסים בתוך המשפחה - ובתוך, האם, ותו־רי, מקור הכח האמיתי. הדרמה מעולה של דברי חכמיהו: עקרת הבית - עיקר של הבית. אשה שלעולם לא מוותרת, מקיימים פורקת את עצבים בציחקוקים עצבניים. צוחקת כשבוכה לבבות.

סרט נוגע ללב, אמיתי, מלא הומור ואהבה, רגעים קשים והזילה הכפיית, ההתקפות הכפיתיות של הבט, וסיוטאניות, שבהלקן לפחות, מוכרות לרבים מן הנפים. לא קולנוע אקסטרסי "הסברה" אותנו אל עולמות אחרים, אלא קולנוע המוציא אותנו אל בית המבטה שלנו.

אשת השגריר התבטאה באנטישמיות

בסוד שיח

מאת שאול שיח

"בבואל ייסדתי את מדינת היהודים", אמר חוזה המדינה, בנימין זאב הרצל. בחשב בזל 43, בהרצליה פיתוח נשמעו באחרונה כמה הערות, שהרצל לא היה מתלהב כלי־כך מתוכנן אם היה שומע אותן.

בבזל 43 בהרצליה פיתוח גר שגריר־בלגיה בישראל והוא ימין לביתו לארוחת ערב תגיגית כמה שגרירים ואישי ציבור. ביניהם ח"כ רפי אדרי היזכר צרפתית. בסוף הארוחה התפתחה שיחה שנסבו בה חלק שגריר ספרד, שגריר צרפת ורעייתו ושגריר בלגיה, והנוכחים אינם זוכרים אם שגריר חוף השנהב גם האחין לה, והיא נסבה על התנגדותם של אנשי הסחחון הישראלים בשורות התעופה השונים, והיחס המעליב שהם מפגינים כלפי שגרירים.

שגריר ספרד קבל על כך שאמו הזקנה עברה בי־ס בהתגיית וכשאר הדרה כי זו אמנו וכי הוא שגריר ספרד בישראל, אמרו לו משהו בסגנון "אתה זוז הנדה".

שגריר בלגיה קונן על היחס הפוגע בכתו בשורה התפוסה בבריסל. חקרו אותה למה את נוסעת במחלקה ראשונה, מאיפה יש לה כסף, את מי את הלכת לפגוש ולא עמד לה זכותה שהיא בתו של שגריר בלגיה בישראל למרות שהוזדהה בכתאב.

למקום הגיעה קבוצת בנות יהדיות שנשפו לשלום לבת השגריר, אך גם אז לא זכתה ליחס סוב יותר, אותן הסבירו מיד האחזה המשיכו להקוד וכך קרנה בה הרגשה קשה של אפליה. הנו בא הסיפור... והא בא סיפה של אשת השגריר הצרפתי המסרים בימים אלה את שרותו בישראל. הוא ורעייתו, כך סיפרו, המתינו ליריד־ת נזיכה שהגיעה מחיל. השגריר הביע עצמו אך שום דבר לא עזר.

הנזירה נחקרה, והכוכה לחזר צדדי ועברה בריקה יסודית ביותר בידי אחת מעובדות המכתון. כאן, בקטע הזה של הסיפור, רעייתו של שגריר צרפת לא עצרה ברוחה ואמרה בזרכה בעט: הלוואי ובצרפת יעצרו אתר עם זין ויחפשו לו אותו...

שגריר ספרד סיפר עד על פקיד בכיר מארצו, שנתקר מאיפה יש לו כסף לנסוע במחלקה ראשונה ועוד שאלות שאין בהם כדי להרחם ליחסי ישראל־ספרד.

אין אדם נתפס על צערו ולא צרפתי על אנטישמיותו, בכל מקרה, אני מקוה שכאשר אנקר בקרוב בצרפת, וקרי לא ייפול קדקן - נקמת לחיפוש המדוקדק בישראל על גופה של הנזירה יזידת משפחת השגריר הצרפתי בישראל.

אין הוכחות לפתיחת תיק

ה"חתיה" הנישה בשפעה שדות תלונות נגד "דגל התורה" למשטרת ישראל על שחוי בזירות ועבירות אזרות בתוהך המחירות ותורות בחסך. גן ובבני־ברק. בזמר, "התחיות" בבשלה בזירות הללו וראשיה סברו, כי אם התלונות "יבזקו" - תתאפשר החלטה על בחירות תחרות באותן שתי קלפיות שבזירות בתוהלוק.

השבוע נתברר, כי המשטרה אינה מתכוונת לפתוח תיק בפרשה זו, משום שלא ניתן לבסס את התלונות עד כדי גיבוש כתב אישום, בכל מקרה ההבירה המשטרה, כי לא ניתן יהיה להבטיע בזירות תחרות גם אם התלונות "יתבזקו" בכמות. שכן, פרובר בפקים נוזים אם בכלל שלא היה בהם כדי להכריע את הבי לכזבת התחיה.

גורבצ'וב הבטיח ל"מועדון השבעה"

סיפור המשטרה של השתרלו ורשב ובל, השתרלו החיטיב לבית הבבי המפטה לפחות זה 50 שנה אולי, אולי, קיבץ לסיפור בתוך מון קצר - בעקבות לחצים בבדים מהפיקולו מהיבי מרינות אירופה בפגישתם בימים אלה עם נשיא בריה"מ מיכאל גורבצ'וב.

לפני שמונה חודשים נסעו ארבעה שליחים של האדמו"ר מלובביץ שליט"א לבריה"מ, כדי לטפל

בהבאת הספרייה, שכה אהבות־דידה נדידים - לארה"ב, הארבה: ירד"צ, בציידי הבד בישראל; הרב יוסף אהרנבב, שליחו של הרבי בקליפורניה, הרב שלמה קונין, "הבדיק מלנינגרד", הרב יצחק קוגן והסופר הראשי של הרבי שליט"א, הרב שלום לוין. הם באו בדברים עם כל ראשי הממשל בבריה"מ, האקדמיה המדענים. במקביל באו בדברים עם ראשי מרינות במקבב הם נעו בין תקוה לייאוש ולהיפך.

בשבועות האחרונים חשו האובקה, כי ראשי הממשל בבריה"מ סבורים כי ניתן ל"דחוף" משהו הספרייה, שכן, הלחץ הבינלאומי רשב, אשר־על־כן יצאו האובקה להדגיש ותחוב בשיחות עם מנהיגי שבעת המדינות שבאו לשם בין היתר להיפגש עם צמרת הממשל הרוסי. כיצד התקיימו ואודבנו הפגישות הללו - והו סיפור בפני עצמו, אך עובדה היא שהאובקה זכו לאזון קשבת ב"מערכון השבע" וכמובן גם אצל העומדים של ראשי שבע המדינות.

כך, למשל, שאל אנדריסוב האחשלף את גורבצוב "מדי הבטחת לי לשוחרר את הספרייה ומדוע העניין לא טופל עדייך". ובפיה בוש הגיש לגורבצוב מכתב, ובייטר לא הייתה מבטטרנית.

גורבצוב הבטיח, כי מיד עם שובו לבריה"מ ידון על הספרייה עם מפשלתו והביע תקוה כי הספרייה תשוחרר בקרוב.

אולי תקוה זו היא שפיטנה, בין היתר, את הזרזרה מלובביץ שליט"א - במבצעי תפיסה באוב, הארמרר פתח לאחר תפילת שבית בביתן הוקמות לאביו ז"ל, הדיקרים והשירה בפטכו עד שעות הבוקר המוקדמות. אלה שבחו במקום מספרים, כי שמחה כזאת ראתם רק לפני נידות.

הכשר ל־"7 אפ" על סמך מה?

תושבי השכחים מפשיכים להתרים מזרה ישראלית הילו בפרי ישראל אין מפרים לפתוח בזים נוזר, והחיפך הוא הנכון. כך, למשל, המשקה "7 אפ" המיוצר בזה, מוצא את דרכו לדוכני המכירה בישראל ואפילו הכשר ניתן לו על ידי הרב יהודה דוד הלוי וולפא, רבה של האלא"ב.

והבעיה הראשית שעלה להגיע הביעה משפטית בזין הזוק נגד הזנה בכשרות. והבעות הראשית טוענת כי תמרי הגלם של משקה זה מיובאים הבוקר לכך אין עך היום רבעות בזעה ובכאן שהבשרות על משקה כזה תיהיה לדעתנון באמבצעות מולאת היחבא של הרבעות הראשית או הרבעות הראשית עצמה.

אם אכן יוצא משפט בפקרה הזה, יזיר לו גם השלטת פוליטיות לבבי מקומה של הרבעה עתה, האם יהיא חלק בלתי נפרד מארץ ישראל, או מרינת הוץ.

בכל מקרה בשלישות המרינה אין מפחדים להגיש משפטים נגד הזנות בכשרות גם אם המשפטה מוליכה על הבשת בזירן אישות.